

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 9 november 2023 (*)

”Fördragsbrott – Artikel 258 FEUF – Direktiv (EU) 2017/853 – Kontroll av förvärv och innehav av vapen – Artikel 260.3 FEUF – Ekonomiska sanktioner – Införlivande och underrättelse om införlivandeåtgärder under förfarandets gång – Föreläggande att betala ett standardbelopp”

I mål C-353/22,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 258 FEUF, som väckts den 31 maj 2022,

Europeiska kommissionen, företrädd av P. Carlin, E. Manhaeve och R. Tricot, samtliga i egenskap av ombud,

sökande,

mot

Konungariket Sverige, företrädd av O. Simonsson, C. Meyer-Seitz och A. Runeskjöld, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden N. Piçarra (referent) samt domarna M. Safjan och N. Jääskinen,
generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,
följande

Dom

1 Europeiska kommissionen har yrkat att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EUT L 137, 2017, s. 22) genom att inte anta nödvändiga lagar och andra föreskrifter för att följa, *för det första*, bilaga I del II kategori A punkterna 6–9, kategori B punkt 8 och kategori C punkt 5 i rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EGT L 256, 1991, s. 51; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 145), i dess lydelse enligt direktiv 2017/853 (nedan kallat direktiv 91/477 i ändrad lydelse), i enlighet med definitionen i nämnda bilaga I del II, *för det andra*, artikel 5.3 i direktiv 91/477 i ändrad lydelse, *för det tredje*, artikel 10.1 i samma direktiv och, *för det fjärde*, artikel 10.2 i samma direktiv, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,

- förplikta Konungariket Sverige att till kommissionen betala ett standardbelopp på 5 387,90 euro per dag, dock minst 1 909 000 euro, om det fördragsbrott som beskrivs i första strecksatsen fortgår den dag då dom meddelas i förevarande mål, samt förplikta medlemsstaten att till kommissionen betala ett löpande vite på 48 454,98 euro per dag, räknat från den dag då domen meddelas till den dag då medlemsstaten rättar sig efter direktiv 2017/853, och
- förplikta Konungariket Sverige att ersätta rättegångskostnaderna.

Tillämpliga bestämmelser

Direktiv 91/477 i ändrad lydelse

- 2 Artikel 5.3 i direktiv 91/477 i ändrad lydelse, som var i kraft till den 25 april 2021, föreskrev följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att tillstånd att förvärva och tillstånd att inneha ett skjutvapen i kategori B ska återkallas om det framkommer att den person som beviljades det tillståndet innehar en laddningsanordning som är möjlig att montera på halvautomatiska skjutvapen med centralantändning eller repeterande skjutvapen och

- a) som kan innehålla mer än 20 patroner, eller
- b) i fall av långa skjutvapen kan innehålla mer än 10 patroner,

såvida inte personen har beviljats tillstånd enligt artikel 6 eller tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a.”

- 3 I artikel 10 i samma direktiv föreskrevs följande:

”1. Bestämmelserna för förvärv och innehav av ammunition ska vara desamma som de som gäller för innehav av de skjutvapen som ammunitionen är avsedd för.

Förvärv av laddningsanordningar för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vilka kan innehålla mer än 20 patroner eller mer än 10 patroner vad gäller långa skjutvapen ska tillåtas endast för personer som beviljas tillstånd enligt artikel 6 eller ett tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a.

2. Vapenhandlare och vapenmäklare får vägra att genomföra varje transaktion för förvärv av komplett ammunition eller delar av ammunition som de med fog anser vara misstänkt på grund av [dess] karaktär eller omfattning, och ska rapportera varje försök till sådan transaktion till de behöriga myndigheterna.”

- 4 Del II i bilaga I till nämnda direktiv hade följande lydelse:

”Vid tillämpning av detta direktiv klassificeras skjutvapen i följande kategorier:

A.

Kategori A – Förbjudna skjutvapen

...

6. Automatiska skjutvapen som omvandlats till halvautomatiska skjutvapen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4a.

7. Följande halvautomatiska skjutvapen med centralantändning:

- a) Korta skjutvapen med vilka mer än 21 patroner kan avfyras utan omladdning, om

- i) en laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner utgör en del av det skjutvapnet, eller
 - ii) en löstagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner sätts in i det.
- b) Långa skjutvapen med vilka mer än 11 patroner kan avfyras utan omladdning, om
 - i) en laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner utgör en del av det skjutvapnet, eller
 - ii) en löstagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner sätts in i det.
- 8. Halvautomatiska långa skjutvapen (dvs. skjutvapen som ursprungligen är avsedda att avfyras från axeln) vars längd kan minskas till mindre än 60 cm utan att funktionaliteten går förlorad genom en vikbar kolv eller en kolv av teleskopisk typ eller genom en kolv som kan avlägsnas utan användning av verktyg.
- 9. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.”

Kategori B – Skjutvapen för vilka det krävs tillstånd

...

- 8. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.

...

Kategori C – Skjutvapen och vapen som ska anmälas

...

- 5. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.

...”

Direktiv 2017/853

- 5 Skälen 1, 2, 15, 19, 20, 22 och 23 i direktiv 2017/853 hade följande lydelse:

- ”(1) ... [D]irektiv 91/477/EEG utgör en kompletterande åtgärd för den inre marknaden. Genom den skapades det en balans mellan, å ena sidan, åtagandet att säkerställa en viss frihet för handel med vissa skjutvapen och deras väsentliga delar inom unionen och, å andra sidan, kravet att den friheten begränsas av vissa garantier som gäller säkerheten och som är anpassade till dessa produkter.
- (2) Vissa aspekter av direktiv 91/477/EEG behöver förbättras ytterligare på ett proportionellt sätt för att motverka att skjutvapen missbrukas för brottslig verksamhet, samt med tanke på terroristattacker. ...

...

- (15) För de farligaste skjutvapnen bör det införas strängare regler i direktiv 91/477/EEG som säkerställer att det inte är tillåtet att förvärva, inneha eller bedriva handel med dessa skjutvapen, med vissa begränsade, vederbörligen motiverade undantag. Om dessa regler inte följs bör medlemsstaterna vidta samtliga lämpliga åtgärder, som skulle kunna inbegripa beslagtagande av skjutvapnen i fråga.
- ...
- (19) Vapenhandlare och vapenmäklare bör få vägra att genomföra varje transaktion för förvärv av komplett ammunition eller skarpa tändrör för ammunition som de anser vara misstänkt. ... Vapenhandlare och vapenmäklare bör också kunna rapportera sådana misstänkta transaktioner till de behöriga myndigheterna.
- (20) Risken är hög för att akustiska vapen och andra typer av vapen som använder lösa skott omvandlas till verkliga skjutvapen. Det är därför mycket viktigt att ta itu med problemet med sådana omvandlade vapen som används för att begå brottslig verksamhet, i synnerhet genom att låta dem omfattas av direktiv 91/477/EEG. ...
- ...
- (22) Skjutvapen som är utformade för militärt bruk, till exempel AK47 och M16, och som genom sin utformning erbjuder ett val mellan olika avfyringssätt, och manuellt kan ställas in på antingen helautomateld eller halvautomateld, bör klassificeras i kategori A skjutvapen, och därför förbjudas för civilt bruk. Om de omvandlas till halvautomatiska skjutvapen bör de klassificeras i kategori A punkt 6.
- (23) Vissa halvautomatiska skjutvapen kan lätt omvandlas till automatiska skjutvapen och utgör därmed ett hot mot säkerheten. Men även utan en sådan omvandling skulle vissa halvautomatiska skjutvapen kunna vara mycket farliga om de kan rymma många patroner samtidigt. Därför bör halvautomatiska skjutvapen med en fast laddningsanordning som gör det möjligt att avfira många patroner samt halvautomatiska skjutvapen i kombination med en löstagbar laddningsanordning med hög kapacitet förbjudas för civilt bruk. Möjligheten att montera på en laddningsanordning med en kapacitet som överstiger 10 patroner för långa skjutvapen och 20 patroner för korta skjutvapen avgör inte i sig klassificeringen av skjutvapnet i en viss kategori.”

6 Artikel 2 hade följande lydelse:

- ”1. Medlemsstaterna ska senast den 14 september 2018 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.
2. Med avvikelse från punkt 1 i den här artikeln, ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4.3 och 4.4 i direktiv [91/477] i dess ändrade lydelse senast den 14 december 2019. De ska genast underrätta kommissionen om detta.
3. När en medlemsstat antar bestämmelserna enligt punkterna 1 och 2 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
4. Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna när det gäller skjutvapen som förvärvats före den 14 september 2018 upphäva kravet att lämna uppgift om innehav av sådana skjutvapen i punkterna 5, 6 eller 7 till och med den 14 mars 2021.
5. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.”

Direktiv (EU) 2021/555

- 7 Som framgår av skäl 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/555 av den 24 mars 2021 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EUT L 115, 2021, s. 1), innebär det direktivet en kodifiering av direktiv 91/477 i ändrad lydelse med verkan från den 26 april 2021, för att skapa klarhet och överskådlighet.
- 8 Enligt artikel 26 första stycket i direktiv 2021/555 ska direktiv 91/477 i ändrad lydelse ”upphör[a] att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i del B i bilaga III” till direktiv 2021/555, det vill säga den 14 september 2018 för direktiv 2017/853, om inte annat anges i det direktivet.
- 9 Enligt jämförelsetabellen i bilaga IV till direktiv 2021/555 motsvarar artiklarna 6 och 13 i samt bilaga I till det direktivet artiklarna 5 och 10 i samt bilaga I till direktiv 91/477 i ändrad lydelse.

Det administrativa förfarandet

- 10 Eftersom kommissionen inte hade fått några uppgifter från Konungariket Sverige om att medlemsstaten hade antagit och offentliggjort de lagar och andra författningar som var nödvändiga för att följa direktiv 2017/853 vid utgången av den frist för införlivande som föreskrevs i direktivet, det vill säga den 14 september 2018, skickade kommissionen den 22 november 2018 en formell underrättelse till denna medlemsstat.
- 11 I Konungariket Sveriges svar av den 24 januari 2019 angavs att åtgärderna för införlivande av direktiv 2017/853 höll på att utarbetas och skulle träda i kraft under andra halvåret 2019. Den 22 februari 2019 sände Konungariket Sverige ett kompletterande svar där kommissionen informerades om hur långt förfarandet för att vidta dessa åtgärder hade framskridit. Genom skrivelse av den 30 april 2019 underrättade denna medlemsstat kommissionen om att 18 åtgärder hade vidtagits för att införliva direktivet. Till denna skrivelse fogades en jämförelsetabell över bestämmelserna i direktiv 91/477 i ändrad lydelse och de nationella bestämmelserna för införlivande av direktivbestämmelserna.
- 12 Efter att ha granskat de anmälda åtgärderna ansåg kommissionen att direktiv 2017/853 inte hade införlivats fullständigt med svensk rätt och riktade därför den 26 juli 2019 ett motiverat yttrande till Konungariket Sverige och uppmanade denna medlemsstat att inom två månader från delgivningen av det motiverade yttrandet vidta nödvändiga åtgärder för att följa direktivet.
- 13 Genom skrivelse av den 26 september 2019, som svar på det motiverade yttrandet, underrättade Konungariket Sverige kommissionen om de åtgärder som fortfarande höll på att utarbetas för att införliva direktiv 2017/853, bland annat om en ny proposition som skulle föreläggas riksdagen hösten 2019 och träda i kraft våren 2020. I medlemsstatens kompletterande svar, bland annat av den 25 mars 2021, angavs att en proposition om lag om införlivande som den svenska regeringen hade beslutat den 22 oktober 2020 hade lagts fram för riksdagen, vilken emellertid hade förkastat den den 27 januari 2021.
- 14 Eftersom kommissionen ansåg att inga nya lagstiftningsåtgärder hade antagits sedan det motiverade yttrandet tillställdes Konungariket Sverige, och detta trots att vissa av de bestämmelser i direktiv 91/477 i ändrad lydelse som avsågs i yttrandet hade införlivats med svensk rätt, beslutade den att väcka förevarande talan vid domstolen.

Omständigheter som har inträffat under målets handläggning

- 15 Efter en invändning från Konungariket Sverige drog kommissionen i sin replik tillbaka en rättelse av sin ansökan avseende artikel 10.2 i direktiv 91/477 i ändrad lydelse, där orden ”och vapenhandlare” lades till i punkt 14 sista underpunkten i ansökan. Denna bestämmelse nämndes i det motiverade yttrandet av den 26 juli 2019 som en bestämmelse som inte hade införlivats med svensk rätt.
- 16 Efter det att den skriftliga delen av förfarandet hade avslutats informerades Konungariket Sverige, genom skrivelse av den 14 juni 2023, domstolen om att medlemsstaten den 9 juni 2023 hade underrättat

kommissionen om att den hade antagit de lagändringar som var nödvändiga för att införliva direktiv 2017/853 med svensk rätt. Dessa lagändringar skulle, när de trädde i kraft den 1 juli 2023, säkerställa ett fullständigt införlivande av direktivet. I skrivelsen angavs att dessa uppgifter kompletterades med en jämförelsetabell över bestämmelserna i direktiv 91/477 i ändrad lydelse och de nationella bestämmelser genom vilka dessa införlivades.

- 17 På förslag av referenten och efter att ha hört generaladvokaten fastställde ordföranden på domstolens åttonde avdelning en frist inom vilken kommissionen skulle yttra sig över denna skrivelse, vilken skulle behandlas som bevisuppgift, i enlighet med artikel 128.2 i domstolens rättegångsregler.
- 18 Genom skrivelse av den 17 juli 2023 underrättade kommissionen domstolen om att införlivandet av direktiv 2017/853, till följd av de åtgärder som anmälts den 9 juni 2023, kunde anses vara genomfört den 1 juli 2023. I denna skrivelse angav kommissionen även att den inte längre yrkade att ett dagligt vite skulle åläggas, eftersom syftet med det yrkandet hade förfallit.
- 19 Den 3 juli 2023 hade kommissionen dessutom ingett en andra rättelse av sin ansökan i syfte att rätta vad den betecknade som ett uppenbart skrivfel, nämligen att ordet ”samt” placerats felaktigt vid formuleringen av yrkandet om att Konungariket Sverige skulle föreläggas att betala ett standardbelopp och ett löpande vite. Följaktligen ska den andra strecksatsen som anges i punkt 1 ovan, enligt kommissionen, ha följande lydelse:
- ”förplikta Konungariket Sverige att till kommissionen betala ett standardbelopp på 5 387,90 euro per dag, dock minst 1 909 000 euro, samt, om [fördragsbrottet] fortgår den dag då dom meddelas i förevarande mål, förplikta medlemsstaten att till kommissionen betala ett löpande vite på 48 454,98 euro per dag, räknat från den dag då domen meddelas till den dag då medlemsstaten rättar sig efter direktivet.”
- 20 I skrivelse av den 20 juli 2023, vilken lades till handlingarna i målet genom beslut av den 31 juli 2023 av ordföranden på domstolens åttonde avdelning, gjorde Konungariket Sverige gällande att den andra rättelse som kommissionen gett in inte kunde anses avse ett ”uppenbart skrivfel”, med tanke på att den medförde en betydande ändring av fördragsbrottsalan. Medlemsstaten anser sig således ha haft fog för att utgå från ordalydelsen i kommissionens ursprungliga ansökan, som den anser vara klar och precis.

Prövning av talan

Underlåtenhet att uppfylla skyldigheterna enligt artikel 2 i direktiv 2017/853

Parternas argument

- 21 Kommissionen har gjort gällande att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i direktiv 2017/853 genom att inte inom den frist som angetts i det motiverade yttrandet anta alla de lagar och andra författningar som krävs för att följa bestämmelserna i direktiv 91/477 i ändrad lydelse, vilka avses i punkt 1 första strecksatsen ovan (nedan kallade de aktuella bestämmelserna i direktiv 91/477 i ändrad lydelse), eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser.
- 22 I sin skrivelse av den 17 juli 2023 preciserade kommissionen att medlemsstatens införlivande av direktiv 91/477 i ändrad lydelse (som sedermera upphävts och kodifierats genom direktiv 2021/555) visserligen kunde anses vara genomfört den 1 juli 2023, men att det inte i sig påverkade kommissionens yrkande om fastställelse av det aktuella fördragsbrottet, vilket kommissionen vidhöll i sin helhet.
- 23 Konungariket Sverige har medgett det påstådda fördragsbrottet och yrkandet om fastställande av rättegångskostnader.

Domstolens bedömning

- 24 Förekomsten av ett fördragsbrott ska bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angetts i kommissionens motiverade yttrande (se, för

ett liknande resonemang, dom av den 25 februari 2021, kommissionen/Spanien (Direktivet om personuppgifter – Straffrättsliga området), C-658/19, EU:C:2021:138, punkt 15 och där angiven rättspraxis).

- 25 Eftersom kommissionen i förevarande fall delgav Konungariket Sverige det motiverade yttrandet den 26 juli 2019, löpte tvåmånadersfristen för att uppfylla dess skyldigheter ut den 26 september 2019. Bedömningen av om det påstådda fördragsbrottet föreligger ska således bedömas mot bakgrund av den nationella lagstiftning som var i kraft vid det sistnämnda datumet.
- 26 Det framgår av Konungariket Sveriges svar av den 26 september 2019, liksom av de kompletterande svaren på det motiverade yttrandet och av de inlagor som getts in i förevarande mål, att medlemsstaten, vid utgången av den frist på två månader som fastställts i yttrandet, inte hade vidtagit nödvändiga nationella åtgärder för att införliva bestämmelserna i direktiv 2017/853, om ändring av de aktuella bestämmelserna i direktiv 91/477, och inte heller hade underrättat kommissionen om sådana införlivandeåtgärder.
- 27 De åtgärder som Konungariket Sverige anmälde till kommissionen den 9 juni 2023 antogs och trädde i kraft efter utgången av den frist som angavs i det motiverade yttrandet av den 26 juli 2019. De kan således inte beaktas vid bedömningen av om det påstådda fördragsbrottet förelåg när fristen löpte ut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 juli 2020, kommissionen/Irland (Bekämpning av penningtvätt), C-550/18, EU:C:2020:564, punkt 36).
- 28 Det finns således anledning att fastställa att Konungariket Sverige, såsom denna medlemsstat för övrigt medgett, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i direktiv 2017/853 genom att inte inom den frist som angavs i det motiverade yttrandet av den 26 juli 2019 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och följaktligen inte heller underrätta kommissionen om dessa bestämmelser.

Ekonomiska sanktioner enligt artikel 260.3 FEUF

Parternas argument

- 29 Kommissionen har gjort gällande att det aktuella fördragsbrottet omfattas av artikel 260.3 FEUF, eftersom det består i ett åsidosättande av medlemsstaternas skyldighet att underrätta om åtgärder för införlivande av direktiv som antagits i enlighet med ett lagstiftningsförfarande. Kommissionen har tillagt att denna bestämmelse omfattar såväl fullständig som delvis underlåtenhet att informera om åtgärder för införlivande av ett direktiv.
- 30 Detta mål omfattas av kommissionens meddelande ”EU-rätten: bättre resultat genom bättre tillämpning” (EUT C 18, 2017, s. 10) (nedan kallat 2017 års meddelande) och torde således omfattas av kommissionens praxis att systematiskt yrka att domstolen ska ålägga medlemsstaten att betala ett standardbelopp och ett löpande vite med stöd av artikel 260.3 FEUF. Med hänsyn till att Konungariket Sverige har införlivat direktiv 91/477 i ändrad lydelse, sedermera upphävt och kodifierat genom direktiv 2021/555, med verkan från den 1 juli 2023, har dock kommissionen endast yrkat att Konungariket Sverige ska föreläggas att betala ett standardbelopp, beräknat i enlighet med kommissionens meddelande om tillämningen av artikel 260.3 i EUF-fördraget (EUT C 12, 2011, s. 1), i dess lydelse enligt 2017 års meddelande och meddelandena ”Ändring av metoden för beräkning av standardbelopp och vite som kommissionen föreslår i överträdelseförfaranden vid Europeiska unionens domstol” (EUT C 70, 2019, s. 1) (nedan kallat 2019 års meddelande) och ”Ändring av metoden för beräkning av standardbelopp och vite som kommissionen föreslår i överträdelseförfaranden vid Europeiska unionens domstol på grund av Förenade kungarikets utträde” (EUT C 129, 2021, s. 1).
- 31 Kommissionen anser således att den vid fastställandet av det aktuella standardbeloppet måste grunda sig på de tre grundläggande kriterier som tillämpas vid förfarandet enligt artikel 260.2 FEUF, det vill säga överträdelsens svårhetsgrad, dess varaktighet och behovet av att säkerställa att beloppet har en avskräckande verkan som ekonomisk sanktion för att förhindra nya överträdelser.
- 32 För det första har kommissionen föreslagit att koefficienten för överträdelsens svårhetsgrad ska fastställas till 7 på en skala från 1 till 20, med beaktande dels av betydelsen av de unionsrättsliga

bestämmelser som överträdelsen avser, dels av de följder som underlåtenheten att införliva bestämmelserna får för allmänna och enskilda intressen.

- 33 När det gäller betydelsen av dessa bestämmelser har kommissionen erinrat om att direktiv 91/477 i ändrad lydelse reglerade förvärv, innehav och kommersiellt utbyte inom unionen av civila skjutvapen som används för målskytte och jakt och fastställde gemensamma minimistandarder som alla medlemsstater var tvungna att införliva i sin nationella lagstiftning. Kommissionen har vidare erinrat om att direktivet syftade till att förena mål som avsåg den inre marknadens funktion, nämligen handeln med skjutvapen mellan medlemsstaterna, med mål avseende säkerhetsfrågor, nämligen att garantera en hög säkerhets- och skyddsnivå mot brott och olaglig handel med skjutvapen inom unionen, harmonisera medlemsstaternas lagar och förfaranden avseende skjutvapen, förenkla förfarandena för förvärv, innehav och överföring av skjutvapen och förhindra olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen genom att öka deras spårbarhet.
- 34 Vad närmare bestämt gäller de mål som eftersträvas med de aktuella bestämmelserna i direktiv 91/477 i ändrad lydelse, vilka härrör från direktiv 2017/853, har kommissionen påpekat att det genom dessa bestämmelser, såsom framgår av skälen 15, 19, 22 och 23 i sistnämnda direktiv, har införts strängare regler för de farligaste skjutvapnen, mot bakgrund av de säkerhetsrisker som de utgör. Nämnda bestämmelser reglerar dessutom rättigheterna och skyldigheterna för vapenhandlare och vapenmäklare, vilka i egenskap av fullvärdiga aktörer i den övergripande säkerhetsmiljön för transaktioner med mistänkt ammunition spelar en aktiv roll bland annat när det gäller spårning av skjutvapen.
- 35 Vad gäller de följder som underlåtenheten att införliva de aktuella bestämmelserna i direktiv 91/477 i ändrad lydelse får för allmänna och enskilda intressen, har kommissionen anfört att ett sådant fördragsbrott, med hänsyn till bestämmelsernas syfte, medför särskilt allvarliga följder för den allmänna säkerheten och den övergripande säkerhetsmiljön, eftersom Sverige är en av de medlemsstater som drabbats hårdast av våld genom skjutvapen. Andelen dödliga våldshandlingar per capita med skjutvapen är i Sverige ungefär 2,5 gånger högre än genomsnittet i unionen och har ett starkt samband med kriminella kretsar, vilket gör det än mer nödvändigt att fullständigt införliva direktiv 91/477 i ändrad lydelse.
- 36 Vad för det andra gäller överträdelsens varaktighet har kommissionen erinrat om att 40 månader förflöt mellan den 14 september 2018, då fristen för att införliva direktiv 91/477 i ändrad lydelse löpte ut, och den 10 februari 2022, då kommissionen beslutade att väcka talan vid domstolen. På grundval av en koefficient på 0,10 per månad anser kommissionen att faktorn ”överträdelsens varaktighet” ska fastställas till 3 på en skala från 1 till 3.
- 37 Vad för det tredje gäller behovet av att säkerställa den aktuella sanktionens avskräckande verkan för att undvika nya överträdelser, har kommissionen påpekat att dess tjänstemän håller på att undersöka vilka slutsatser som ska dras av domen av den 20 januari 2022, kommissionen/Grekland (Återkrav av statligt stöd – Ferronickel) (C-51/20, EU:C:2022:36), avseende metoden för att fastställa medlemsstaternas betalningsförmåga, vilken fastställdes i 2019 års meddelande på grundval av både bruttonationalprodukten (BNP) i den berörda medlemsstaten och det antal platser i Europaparlamentet som tilldelats varje medlemsstat. I avvaktan på resultatet av denna granskning och översyn av meddelandet har kommissionen föreslagit att man ska utgå från den metod som anges i nämnda meddelande och således tillämpa en faktor på 0,86 på Sverige vid bedömningen av Sveriges betalningsförmåga, samtidigt som den medger att domstolen har ett utrymme för skönsmässig bedömning när den fastställer de belopp som den anser lämpliga med hänsyn till omständigheterna.
- 38 Förutsatt att det minsta standardbelopp på 1 909 000 euro som Konungariket Sverige ska betala överskrids, har kommissionen därför föreslagit att det dagliga beloppet för att fastställa standardbeloppet ska uppgå till 5 387,90 euro (895 euro \times 7 \times 0,86), vilket beräknas genom att det enhetliga basbeloppet multipliceras med koefficienten för svårhetsgrad och med den faktor som gör det möjligt att säkerställa den aktuella sanktionens avskräckande verkan för att undvika nya överträdelser.
- 39 I sin skrivelse av den 17 juli 2023 preciserade kommissionen att det standardbelopp som den har yrkat att Konungariket Sverige ska förpliktas att betala uppgår till 9 428 825 euro, vilket motsvarar perioden från den 15 september 2018, det vill säga dagen efter utgången av fristen för införlivande av

direktiv 2017/853, till den 30 juni 2023, det vill säga dagen före den dag då det fördragsbrott som läggs Sverige till last upphörde.

- 40 Konungariket Sverige har medgett yrkandet att medlemsstaten ska föreläggas att betala ett standardbelopp eller ett löpande vite från och med den dag då dom meddelas i förevarande mål, om fördragsbrottet fortfarande pågår vid denna tidpunkt. Medlemsstaten anser emellertid att de ekonomiska sanktioner som kommissionen har yrkat framstår som oproportionerliga och därför bör sättas ned.
- 41 Vad för det första gäller fördragsbrottets svårhetsgrad har Konungariket Sverige gjort gällande att kommissionen inte har visat att det föreligger omständigheter som motiverar en så hög koefficient som 7 och att det under alla omständigheter inte finns någon anledning att tillämpa en sådan koefficient.
- 42 Vad för det första gäller betydelsen av icke införlivade unionsrättsliga bestämmelser, har Konungariket Sverige gjort gällande att även om genomförandet av direktiv 91/477 i ändrad lydelse utgjorde en prioriterad fråga för dess regering, har förekomsten av ”ett stort engagemang, hos såväl de politiska partierna i riksdagen som berörda intresseorganisationer kring hur ändringsdirektivet ska genomföras ... i slutändan dock ändå kommit att påverka möjligheten att kunna fullt ut genomföra detta”. Dessa ovanliga omständigheter är främmande för denna medlemsstats normala inställning till införlivandet av direktiv, och medlemsstaten har inte brustit i sitt lojala samarbete med kommissionen under förfarandet för att genomföra direktivet.
- 43 Den nationella lagstiftningen om skjutvapen och ammunition erbjuder dessutom en hög skyddsnivå och uppfyller i många avseenden kraven i direktiv 91/477 i ändrad lydelse. Antalet bestämmelser i detta direktiv som inte har införlivats är begränsat, vilket tillämpningen av koefficienten 7, som kommissionen har föreslagit, inte korrekt återspeglar.
- 44 Vad vidare gäller följderna för de aktuella allmänna och enskilda intressena av att direktiv 91/477 i ändrad lydelse inte har införlivats, har Konungariket Sverige gjort gällande att det, förutom att det antal bestämmelser i detta direktiv som inte införlivats under den aktuella perioden var begränsat, redan krävdes tillstånd för salutvapen och akustiska vapen i Sverige. Underlåtenheten att införliva direktivets bestämmelser avseende dessa vapen innebär således inte att dessa vapen fritt kunde köpas, säljas eller olagligt överföras till andra medlemsstater.
- 45 Sådana omständigheter borde således ha beaktats vid bedömningen av följderna för berörda allmänna och enskilda intressen och vid fastställandet av allvaret i underlåtenheten att införliva direktiv 91/477 i ändrad lydelse, i enlighet med punkt 16.4 i kommissionens meddelande av den 13 december 2005, med rubriken ”Tillämpning av artikel [260 FEUF]” (SEC(2005) 1658), och punkt 25 i 2011 års meddelande, med rubriken ”[O]m tillämpningen av artikel 260.3 i EUF-fördraget”.
- 46 Enligt domen av den 19 december 2012, kommissionen/Irland (C-279/11, EU:C:2012:834, punkterna 27 och 29), och domen av den 20 januari 2022, kommissionen/Grekland (Återkrav av statligt stöd – Ferronickel) (C-51/20, EU:C:2022:36, punkterna 103, 104 och 133), bör frånvaron av upprepade fördragsbrott, vid en helhetsbedömning, kunna påverka koefficienten för överträdelsens svårhetsgrad i en större utsträckning än vad kommissionen har föreslagit.
- 47 Slutligen kan allvaret av att inte införliva ett direktiv inte variera beroende på vilken medlemsstat det är fråga om, på grundval av omständigheter som kan skilja sig från en medlemsstat till en annan, såsom den sociala situationen och säkerhetsnivån. Det skulle riskera att strida mot principen om likabehandling av medlemsstaterna. Säkerhetssituationen i Sverige ska följaktligen inte anses utgöra en försvårande omständighet för denna medlemsstat.
- 48 Vad för det andra gäller behovet av att säkerställa sanktionsåtgärdens avskräckande verkan för att undvika upprepning, har Konungariket Sverige understrukit att kommissionen endast vid ett fåtal tidigare tillfällen har väckt talan mot medlemsstaten för bristande införlivande av direktiv och att denna medlemsstat vid än färre tillfällen har fällts av domstolen för detta. Dessutom finns det ingen historik av upprepade överträdelser eller försenade genomföranden på det aktuella området, och de omständigheter som lett till fördragsbrottet i detta fall är extraordinära. Särskilda åtgärder har dessutom vidtagits för att fullständigt införliva direktiv 91/477 i ändrad lydelse, såsom den svenska regeringens

tillsättning av en ny utredning med uppdrag att föreslå lagändringar senast den 11 november 2022. Under dessa omständigheter talar varken intresset av att få fördragsbrottet att upphöra eller behovet av en avskräckande verkan för ett så högt bötesbelopp som det som kommissionen har yrkat.

Domstolens bedömning

– Tillämpningen av artikel 260.3 FEUF

- 49 Det ska erinras om att artikel 260.3 första stycket FEUF föreskriver att kommissionen, om den för ett ärende vidare till domstolen i enlighet med artikel 258 FEUF därför att den anser att den berörda medlemsstaten inte har uppfyllt sin skyldighet att underrätta kommissionen om åtgärder för införlivande av ett direktiv som antagits i enlighet med ett lagstiftningsförfarande, och om den anser det lämpligt, får ange det standardbelopp eller löpande vite som denna stat ska betala och som kommissionen anser lämpligt med hänsyn till omständigheterna. Artikel 260.3 andra stycket FEUF föreskriver att domstolen, om den fastställer underlåtenheten, kan ålägga den berörda medlemsstaten att betala ett standardbelopp eller löpande vite som inte är högre än det belopp som kommissionen har angett. Skyldigheten att betala får verkan den dag som anges i domstolens dom.
- 50 Domstolen har redan slagit fast att uttrycket ”skyldighet att underrätta om åtgärder för införlivande” i artikel 260.3 första stycket FEUF innebär en skyldighet för medlemsstaterna att överlämna tillräckligt klara och precisa uppgifter om åtgärder för införlivande av ett direktiv. För att uppfylla kravet på rättssäkerhet och säkerställa införlivandet av samtliga bestämmelser i ett direktiv inom hela det berörda territoriet, är medlemsstaterna skyldiga att för varje bestämmelse i direktivet ange den eller de nationella bestämmelser som säkerställer införlivandet av direktivet. När underrättelse väl har skett, i förekommande fall åtföljd av en jämförelsetabell, ankommer det på kommissionen att, för att kunna begära att den berörda medlemsstaten ska åläggas sådana ekonomiska sanktioner som föreskrivs i artikel 260.3 FEUF, fastställa att vissa införlivandeåtgärder inte har vidtagits eller inte omfattar hela den berörda medlemsstatens territorium. Det ankommer inte på domstolen att, inom ramen för det domstolsförfarande som inletts med stöd av artikel 260.3 FEUF, pröva huruvida de nationella åtgärder som anmälts till kommissionen säkerställer ett korrekt införlivande av det aktuella direktivet (dom av den 8 juli 2019, kommissionen/Belgien (Artikel 260.3 FEUF – Bredbandsnät), C-543/17, EU:C:2019:573, punkt 59, och dom av den 25 februari 2021, kommissionen/Spanien (Direktivet om personuppgifter – Straffrättsliga området), C-658/19, EU:C:2021:138, punkt 30).
- 51 Eftersom det är utrett att Konungariket Sverige, vid utgången av den frist som angavs i det motiverade yttrandet av den 26 juli 2019, varken hade vidtagit nödvändiga åtgärder för att införliva de aktuella bestämmelserna i direktiv 91/477 i ändrad lydelse med sin nationella rätt eller underrättat kommissionen om sådana införlivandeåtgärder, omfattas fördragsbrottet av artikel 260.3 FEUF.
- #### *– Åläggande av ekonomiska sanktioner*
- 52 Domstolen erinrar om att syftet med den mekanism som föreskrivs i artikel 260.3 FEUF inte bara är att förmå medlemsstaterna att snarast upphöra med ett fördragsbrott som, i avsaknad av en sådan bestämmelse, skulle tendera att bestå, utan även att underlätta och påskynda förfarandet för åläggande av ekonomiska sanktioner med anledning av underlåtenhet att uppfylla skyldigheten att underrätta kommissionen om en nationell åtgärd för införlivande av ett direktiv som antagits i enlighet med lagstiftningsförfarandet (dom av den 25 februari 2021, kommissionen/Spanien (Direktivet om personuppgifter – Straffrättsliga området), C-658/19, EU:C:2021:138, punkt 52 och där angiven rättspraxis).
- 53 Medan utdömande av löpande vite framstår som särskilt lämpligt för att förmå en medlemsstat att snarast upphöra med ett fördragsbrott, grundar sig ett föreläggande att betala ett standardbelopp snarare på bedömningen av de följder som den berörda medlemsstatens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter får för enskilda och allmänna intressen, särskilt när fördragsbrottet har pågått under en lång period (dom av den 16 juli 2020, kommissionen/Rumänien (Bekämpning av penningtvätt), C-549/18, EU:C:2020:563, punkt 66, och dom av den 25 februari 2021, kommissionen/Spanien (Direktivet om personuppgifter – Straffrättsliga området), C-658/19, EU:C:2021:138, punkt 54).

- 54 Det ankommer för övrigt på domstolen att – med beaktande av omständigheterna i varje enskilt fall som den har att pröva och med hänsyn till den grad av avskräckande effekt som anses nödvändig – fastställa lämpligt standardbelopp bland annat för att förhindra att liknande överträdelser av unionsrätten upprepas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 juli 2019, kommissionen/Belgien (Artikel 260.3 FEUF – Bredbandsnät), C-543/17, EU:C:2019:573, punkt 78, och dom av den 25 februari 2021, kommissionen/Spanien (Direktivet om personuppgifter – Straffrättsliga området), C-658/19, EU:C:2021:138, punkt 69).
- 55 Även om kommissionen i förevarande mål ursprungligen yrkade att Konungariket Sverige, med tillämpning av artikel 260.3 FEUF, skulle föreläggas att betala såväl löpande vite som ett standardbelopp, angav kommissionen emellertid i skrivelse av den 17 juli 2023 att de lagstiftningsåtgärder som Konungariket Sverige hade anmält till kommissionen den 9 juni 2023 kunde anses ha fullt ut genomfört införlivandet med svensk rätt av direktiv 91/477 i ändrad lydelse, sedermera upphävt och kodifierat genom direktiv 2021/555, och att kommissionen därför inte längre yrkar att något löpande vite ska åläggas, eftersom syftet med ett sådant yrkande har förfallit.
- 56 Vad däremot gäller kommissionens yrkande om åläggande av ett standardbelopp, påpekar domstolen, utan att det ens är nödvändigt att beakta den andra rättelsen av ansökan (nämnd i punkt 19 ovan), att en sådan tolkning av detta yrkande som Konungariket Sverige har anfört, senast i dess skrivelse av den 14 juni 2023 – att åläggandet av ett sådant standardbelopp är beroende av att det fastställda fördragsbrottet fortfarande pågår när dom meddelas i målet – inte kan godtas med hänsyn till det syfte som eftersträvas med föreläggandet av ett standardbelopp, såsom det erinrats om i punkterna 53 och 54 ovan.
- 57 Även om yrkandena i ansökan inte är helt otvetydiga, framgår det av punkterna 91 och 98 i ansökan att kommissionen i enlighet med 2017 års meddelande ”systematiskt [yrkar] att domstolen ska förelägga medlemsstater som underlåtit att i tid införliva bestämmelser i direktiv att betala ... ett standardbelopp, som omfattar perioden efter utgången av den frist för införlivande som anges i direktivet och antingen den dag då medlemsstaten till fullo fullgör sin skyldighet att anmäla införlivandeåtgärder eller dagen för domen enligt artikel 260.3 [FEUF]”.
- 58 Domstolen har för sin del redan bifallit kommissionens yrkanden om föreläggande av ett standardbelopp inom ramen för en talan enligt artikel 260.3 FEUF, vars föremål var ett fördragsbrott som hade upphört vid domstolens prövning av de faktiska omständigheterna (dom av den 16 juli 2020, kommissionen/Rumänien (Bekämpning av penningtvätt) (C-549/18, EU:C:2020:563, punkterna 67, 86 och 87).
- 59 I punkt 94 i ansökan erinras dessutom om att man, enligt den metod för beräkning av standardbeloppet som föreskrivs i punkt 21 i kommissionens meddelande av den 13 december 2005, med titeln ”Tillämpning av artikel [260 FEUF]”, ska fastställa detta belopp ”genom att multiplicera ett dagligt belopp med det antal dagar som överträdelsen varat mellan den dag då tidsfristen för införlivande av direktivet löpte ut och den dag då överträdelsen upphörde eller, om överträdelsen inte har upphört, den dag då domen meddelades i enlighet med artikel 260.3 [FEUF]”.
- 60 Att tolka kommissionens yrkande om standardbeloppet på det sätt som Konungariket Sverige har gjort skulle också strida mot 2017 års meddelande, som kommissionen grundat sig på i detta yrkande. I punkt 3 i det meddelande anges nämligen att ”i ärenden där en medlemsstat åtgärdar överträdelsen genom att införliva direktivet i fråga under domstolsförfarandets gång ... kommer [kommissionen inte längre] att dra tillbaka sina åtgärder endast av det skälet. EU-domstolen kan inte fatta beslut om att ålägga vite, eftersom ett sådant beslut inte längre skulle tjäna sitt syfte. Den kan dock ålägga standardbelopp för överträdelseförfarandets varaktighet fram till den tidpunkt då situationen åtgärdades, eftersom denna aspekt av ärendet inte har förlorat sitt syfte.”
- 61 Domstolen ska följaktligen pröva kommissionens yrkande avseende storleken på det standardbelopp som Konungariket Sverige ska föreläggas att betala, utan att detta påverkar eventuell hänsyn till att denna medlemsstat har upphört med det aktuella fördragsbrottet från den 1 juli 2023 och samarbetat med kommissionen under hela det administrativa förfarandet, bland annat genom att informera kommissionen om de skäl som hindrade den från att säkerställa ett fullständigt införlivande med svensk rätt av direktiv 91/477 i ändrad lydelse.

– *Fastställandet av standardbeloppets storlek*

- 62 Vid utövandet av sitt utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 260.3 FEUF ankommer det på domstolen att fastställa storleken på de ekonomiska sanktioner som en medlemsstat kan åläggas att betala enligt denna bestämmelse, så att sanktionerna dels är anpassade efter omständigheterna och står i proportion till det fastställda fördragsbrottet och den berörda medlemsstatens betalningsförmåga, dels inte överstiger det belopp som kommissionen har angett (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 juli 2020, kommissionen/Rumänien (Bekämpning av penningtvätt), C-549/18, EU:C:2020:563, punkterna 52, 53 och 72, och dom av den 25 februari 2021, kommissionen/Spanien (Direktiv om personuppgifter – Straffrättsliga området), C-658/19, EU:C:2021:138, punkterna 62 och 73).
- 63 Vad särskilt gäller beräkningen av det standardbelopp som ska föreläggas i förevarande fall, framgår det av domstolens praxis att sådana omständigheter som det fastställda fördragsbrottets svårhetsgrad, hur länge fördragsbrottet pågått och medlemsstatens betalningsförmåga utgör relevanta faktorer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 juli 2020, kommissionen/Rumänien (Bekämpning av penningtvätt), C-549/18, EU:C:2020:563, punkt 72, och dom av den 25 februari 2021, kommissionen/Spanien (Direktiv om personuppgifter – Straffrättsliga området), C-658/19, EU:C:2021:138, punkt 73).
- 64 Vad först gäller överträdelsens allvar erinrar domstolen om att skyldigheten att vidta nationella åtgärder för att säkerställa ett fullständigt införlivande av ett direktiv och skyldigheten att underrätta kommissionen om dessa åtgärder utgör väsentliga skyldigheter för medlemsstaterna för att säkerställa att unionsrätten ges full verkan och att en underlåtenhet att uppfylla dessa skyldigheter följaktligen ska anses vara allvarlig (dom av den 8 juli 2019, kommissionen/Belgien (Artikel 260.3 FEUF – Bredbandsnät), C-543/17, EU:C:2019:573, punkt 85, och dom av den 25 februari 2021, kommissionen/Spanien (Direktivet om personuppgifter – Straffrättsliga området), C-658/19, EU:C:2021:138, punkt 74).
- 65 I detta sammanhang ska det även understrykas att direktiv 91/477 i ändrad lydelse är en lagstiftningsakt som omgärdar den fria rörligheten för varor på området för skjutvapen för civilt bruk med säkerhetsgarantier anpassade till varornas beskaffenhet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 december 2019, Tjeckien/parlamentet och rådet, C-482/17, EU:C:2019:1035, punkt 48 och där angiven rättspraxis). Dessutom inför de nio aktuella bestämmelserna i direktiv 91/477 i ändrad lydelse, såsom kommissionen har påpekat, strängare regler för de farligaste skjutvapnen och reglerar mäklares och vapenhandlares rättigheter och skyldigheter när det gäller transaktioner med misstänkt ammunition.
- 66 Allvaret i att inte införliva dessa bestämmelser skärps av den potentiella inverkan som denna underlåtenhet har på målen allmän säkerhet och skydd mot brott och olaglig handel, vilka eftersträvas med direktiv 91/477 i ändrad lydelse, och vilka ingår i ett gränsöverskridande sammanhang där unionslagstiftaren, trots det förändrade säkerhetsläget, har månat om att underlätta den fria rörligheten för vissa skjutvapen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 december 2019, Republiken Tjeckien/parlamentet och rådet, C-482/17, EU:C:2019:1035, punkterna 43 och 49).
- 67 I motsats till vad Konungariket Sverige har hävdat kan domstolen, utan att åsidosätta likhetsprincipen, beakta situationer eller faktorer som är specifika för en medlemsstat vid den konkreta bedömningen av fördragsbrottets svårhetsgrad. På grund av sådana faktorer eller situationer kan en medlemsstat nämligen befinna sig i en situation som skiljer den från andra medlemsstater vad gäller inverkan på de aktuella allmänna eller enskilda intressena av att ett direktiv inte har införlivats (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 januari 2021, kommissionen/Slovenien (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, punkt 80). Mot denna bakgrund utgör den av kommissionen åberopade omständigheten, vars riktighet inte har bestritts av Konungariket Sverige, att denna medlemsstat ingår bland de av unionens medlemsstater som är hårdast drabbade av våld med skjutvapen, en relevant omständighet vid den konkreta bedömningen av hur allvarlig den aktuella överträdelsen är.
- 68 Under dessa omständigheter kan varken det påstått begränsade antalet berörda bestämmelser i direktiv 91/477 i ändrad lydelse – sammanlagt nio bestämmelser – eller påståendet att Konungariket Sverige inte har gjort sig skyldigt till upprepade överträdelser inom det specifika område för unionens agerande som berörs i förevarande fall leda till en mindre sträng bedömning av fördragsbrottets svårhetsgrad än den som kommissionen har föreslagit.

- 69 Konungariket Sverige har visserligen gjort ansträngningar för att utarbeta nödvändiga åtgärder för att införliva direktiv 91/477 i ändrad lydelse, vilka under förfarandets gång har kunnat leda till att det aktuella fördragsbrottet avhjälpes. Fördragsbrottet förelåg emellertid vid utgången av den frist som angavs i det motiverade yttrandet av den 26 juli 2019, och till och med när talan väcktes vid domstolen, vilket innebär att unionsrättens effektivitet inte har säkerställts på vederbörligt sätt.
- 70 När det gäller de ovanliga omständigheterna kring införlivandet av direktiv 2017/853 med svensk rätt, det vill säga de politiska partiernas och de berörda parternas stora engagemang, påpekar domstolen att dessa omständigheter inte kan påverka det aktuella fördragsbrottets svårhetsgrad. Det följer nämligen av fast rättspraxis att bestämmelser, praxis eller förhållanden i en medlemsstats interna rättsordning inte kan rättfärdiga att skyldigheter eller tidsfrister som följer av unionsdirektiv åsidosätts och följaktligen inte heller ett försenat eller ofullständigt införlivande av dessa direktiv (dom av den 25 februari 2021, kommissionen/Spanien (Direktivet om personuppgifter – Straffrättsliga området), C-658/19, EU:C:2021:138, punkt 77 och där angiven rättspraxis).
- 71 Den omständigheten, som Konungariket Sverige har påpekat, att de bestämmelser i svensk rätt som var tillämpliga fram till den dag då den skriftliga delen av förfarandet vid domstolen avslutades föreskrev tillståndskrav för salutvapen och akustiska vapen och att underlåtenheten att införliva de aktuella bestämmelserna i direktiv 91/477 i ändrad lydelse avseende dessa vapen följaktligen inte innebar att dessa vapen fritt kunde köpas, säljas eller olagligt överföras till andra medlemsstater, kan inte påverka bedömningen av det aktuella fördragsbrottets följder för de berörda allmänna och enskilda intressena. Såsom kommissionen har gjort gällande, utan att motsägas av Konungariket Sverige, avser del II kategori B punkt 8 i bilaga I till direktiv 91/477 i ändrad lydelse, enligt vilken det krävs tillstånd för skjutvapen som omvandlats till salutvapen eller akustiska vapen, en bredare kategori av omvandlade skjutvapen än enbart salutvapen och akustiska vapen. Om de omvandlade skjutvapnen omfattas av kategori A i del II i bilaga I ska de dessutom inte omfattas av tillståndskrav utan förbjudas.
- 72 Vad därefter gäller fördragsbrottets varaktighet är det datum som ska beaktas vid föreläggande av ett standardbelopp inte datumet för utgången av den frist som fastställts i det motiverade yttrandet, utan det datum då den frist för införlivande som föreskrivs i det aktuella direktivet löper ut (dom av den 16 juli 2020, kommissionen/Irland (Bekämpning av penningtvätt), C-550/18, EU:C:2020:564, punkt 90, och dom av den 25 februari 2021, kommissionen/Spanien (Direktiv om personuppgifter – Straffrättsliga området), C-658/19, EU:C:2021:138, punkt 81).
- 73 I förevarande fall pågick fördragsbrottet ännu när den skriftliga delen av förfarandet vid domstolen avslutades, den 3 november 2022, sedan fyra år och en månad tillbaka, närmare bestämt sedan den 14 september 2018, då fristen för att införliva direktiv 91/477 i ändrad lydelse löpte ut. De införlivandeåtgärder som anmäldes till kommissionen den 9 juni 2023 trädde i kraft den 1 juli 2023, efter det att denna skriftliga del av förfarandet hade avslutats.
- 74 Vad slutligen gäller den berörda medlemsstatens betalningsförmåga har kommissionen i enlighet med 2019 års meddelande föreslagit att hänsyn ska tas såväl till den berörda medlemsstatens BNP som till medlemsstatens institutionella vikt i unionen uttryckt i antalet platser i Europaparlamentet.
- 75 Det framgår av domstolens senaste praxis att beaktandet av den berörda medlemsstatens institutionella vikt inte framstår som nödvändigt för att säkerställa en tillräckligt avskräckande effekt och för att förmå denna medlemsstat att ändra sitt nuvarande eller framtida beteende på det berörda området (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Grekland (Återkrav av statligt stöd – Ferronickel), C-51/20, EU:C:2022:36, punkt 115).
- 76 Konungariket Sveriges BNP ska således beaktas vid bedömningen av denna medlemsstats betalningsförmåga, och hänsyn ska tas till den senaste utvecklingen av medlemsstatens BNP den dag då domstolen prövar de faktiska omständigheterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 juli 2020, kommissionen/Rumänien (Bekämpning av penningtvätt), C-549/18, EU:C:2020:563, punkt 85, och dom av den 13 januari 2021, kommissionen/Slovenien (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, punkt 85). För att säkerställa målet att fastställa tillräckligt avskräckande påföljder ska, med hänsyn till omständigheterna i förevarande fall, det enhetliga grundbelopp som kommissionen har föreslagit användas.

77 Med beaktande av det anförda finner domstolen att det, mot bakgrund av omständigheterna i målet, är skäligt att fastställa det standardbelopp som Konungariket Sverige ska föreläggas att betala till 8 500 000 euro.

Rättegångskostnader

78 Enligt artikel 138.1 i domstolens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Konungariket Sverige ska ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom medlemsstaten har tappat målet, ska den förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

- 1) **Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen genom att inte, vid utgången av den frist som fastställts i det motiverade yttrandet, ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och följaktligen inte heller ha underrättat Europeiska kommissionen om dessa bestämmelser.**
- 2) **Konungariket Sverige ska betala ett standardbelopp på 8 500 000 euro till Europeiska kommissionen.**
- 3) **Konungariket Sverige ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Piçarra

Safjan

Jääskinen

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 9 november 2023.

A. Calot Escobar

N. Piçarra

Justitiesekreterare

Avdelningsordförande

* Rättegångsspråk: svenska.